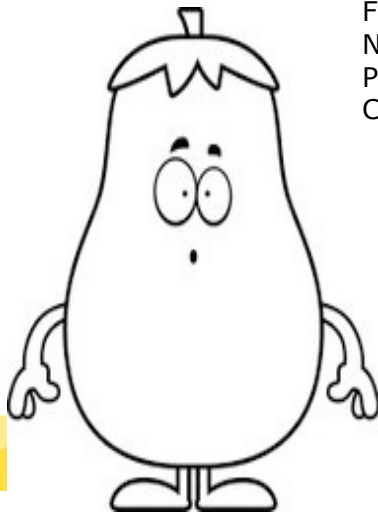

- Unde s-a mai pomenit,
Vinete cu pielea albă?
- Ce soare nesuferit!
Zise vânăta în barbă.

Mai târziu ea fu culeasă,
De aceeași gospodină,
Și ajunsese apoi pe masă,
Cu cea albă fiind vecină.

O vânăță ca oricare,
Vânăță de îndârjire,
Se răsti la blândul soare,
Fiindcă o scoase din fire.

El spuse fără tăgadă,
C-a văzut într-o grădină,
Vinete precum zăpada,
Culese de-o gospodină.

Se întâmplă ades sub soare
Și oameni cu capul pătrat,
Văd viața într-o culoare,
Trăind cam înfumurat.

Fiindcă ei le știu pe toate,
Nu acceptă alte culori,
Până și luna-i pătrată,
Căci pătrat e capul lor!

